

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH Độc lập – Tự do – Hạnh phúc
TRƯỜNG THPT CHUYÊN
LÊ HỒNG PHONG

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 18 tháng 3 năm 2024

BÀI KỂ CHUYỆN DƯỚI CỜ - CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ
Câu chuyện: Nghĩ đến Việt Nam, Nghĩ đến Bác Hồ

Kính thưa: Ban giám hiệu

Kính thưa Quý thầy cô cùng các bạn học sinh

Chúng em tên là: Ông Tuệ Nhi, học sinh lớp 10A2 và học sinh Nguyễn Vũ Minh Tâm lớp 10A2, chúng em đến từ CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ. Lời nói đầu tiên, em xin gửi lời chào đến quý Ban Giám Hiệu, quý thầy cô, quý cô chú nhân viên và toàn thể các bạn học sinh có mặt trong buổi lễ chào cờ ngày hôm nay.

Chủ tịch Hồ Chí Minh - Anh hùng giải phóng dân tộc, Danh nhân văn hóa kiệt xuất, người chiến sĩ tiên phong, mẫu mực của phong trào cộng sản và công nhân quốc tế. Cuộc đời và sự nghiệp cách mạng của Người là bản anh hùng ca về chủ nghĩa yêu nước, tinh thần tận tụy, hy sinh vì độc lập, tự do của Tổ quốc, hạnh phúc của nhân dân, vì hòa bình, phát triển và tiến bộ của nhân loại. Tư tưởng, đạo đức và phong cách của Người là tài sản vô cùng quý báu của toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta, mãi là niềm tự hào, nguồn cổ vũ to lớn đối với các thế hệ người Việt Nam hôm nay và mai sau, là ánh sáng soi đường cho cách mạng Việt Nam, dẫn dắt Đảng ta, dân tộc ta giành được những thắng lợi vĩ đại trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Vì thế, Thư Viện LHP chúng em đã sưu tầm những câu chuyện hay về Người và hôm nay chúng em muốn chia sẻ đến quý thầy cô và các bạn học sinh câu chuyện mang tên "Nghĩ đến Việt Nam, nghĩ đến Bác Hồ"

Cách đây ít lâu, tôi được Trung ương Đoàn thanh niên lao động Hồ Chí Minh trao cho một phần thưởng cao quý. Đó là tấm huy chương « Vì thế hệ trẻ, có ngôi sao đỏ và chân dung Bác Hồ kính mến.

Tôi biết, tôi không còn trẻ nữa, trên đầu tôi tóc đã bạc nhiều, nhưng trong giây phút bồi hồi, cảm động ấy, tôi thấy tim tôi bỗng đập rộn ràng, tựa hồ vẫn đang tuổi thanh xuân đầy sức sống. Và tôi càng biết ơn các bạn trẻ Việt Nam, những người con trai, con gái của dân tộc Việt Nam kiên cường, người cháu yêu quý của Bác Hồ, đã dành cho tôi niềm vinh dự ấy. Cả một thế hệ thanh niên hồn hậu, trong sáng, khỏe đẹp, rất xứng đáng được mang danh hiệu « Hồ Chí Minh».

Cũng từ phút ấy, ý nghĩ của tôi lại lần theo những ngã đường Hà Nội, Hải Phòng, Hòn Gai, Cẩm Phả, Thái Nguyên, Cao Bằng, và nhiều nơi khác trên đất nước Việt Nam mà tôi đã tới. Những cuộc tiếp xúc gặp gỡ với các anh chị em Việt Nam, những con người

“Tháp Mười đẹp nhất bông sen,

hiền lành mà can đảm, giản dị mà vĩ đại, đã làm tôi xúc động biết ngần nào. Giữa bao nhiêu gian khổ hy sinh, các anh chị em Việt Nam đã luôn luôn chứng tỏ sức mạnh tuyệt vời của mình và làm nên chiến thắng. Chiến thắng đó, phải chăng cũng là niềm tự hào của tất cả chúng tôi, những người trong bao nhiêu năm qua và mãi mãi về sau luôn luôn đứng cạnh các đồng chí Việt Nam với niềm tin tưởng và ý chí. Là một người công tác ở Ủy ban Việt Nam, trong bao nhiêu năm qua, tôi đã lắng nghe với tất cả tâm hồn mình những bước đi của cuộc kháng chiến thần thánh đó, tôi cũng đã lắng nghe cả niềm xúc động sâu sắc của đồng bào nước Cộng hòa Dân chủ Đức đối với Việt Nam trong những năm qua. Đối với chúng tôi, Việt Nam có nghĩa là Bác Hồ. Trên làn môi của trẻ con nước chúng tôi, hai tiếng «Bác Hồ» được gọi với niềm yêu thương, tin cậy, triu mến. Riêng đối với tôi, bởi vì Việt Nam đã trở thành quê hương thứ hai của mình, tôi xin phép được gọi Bác Hồ là người cha thân thiết của tôi. Tôi bỗng nhớ đến một câu ca dao Việt Nam rất dễ thương:

*“Tháp Mười đẹp nhất bông sen,
Nước Nam đẹp nhất có tên Bác Hồ”*

Nguyễn Tất Thành, Nguyễn Ái Quốc, Hồ Chí Minh... những tên gọi khác nhau của một tâm hồn gang thép, một tâm hồn Việt Nam tuyệt đẹp. Những ý nghĩ nóng bỏng lại đưa tôi đến những kỷ niệm với Người. Và tôi xin được nói rằng: Được gặp Bác Hồ là một dịp may hiếm có trong đời tôi. Đó cũng là một phần thưởng cao quý đối với một người công dân nước Cộng hòa Dân chủ Đức muốn hiến toàn bộ trái tim mình cho phong trào ủng hộ sự nghiệp cao đẹp của nhân dân Việt Nam Nam.

Mùa Xuân năm 1969 - mùa xuân cuối cùng trong đời Bác Hồ, chúng tôi được vào thăm Bác tại vườn hoa Chủ tịch phủ, trong một căn nhà đơn sơ, giản dị. Riêng căn nhà ấy cũng đủ làm người ta nghĩ đến phong thái của vị Chủ tịch nước luôn luôn đặt mình trong mức sống còn chật vật của nhân dân.

Cảm tưởng của tôi là không phải đến với một vị Chủ tịch, một vị lãnh tụ vĩ đại, mà là đến với một người cha thân yêu, với người anh cả trong gia đình lớn.

Ngay từ phút đầu, chúng tôi ngồi quây quần bên Bác, trong không khí ấm áp, thân tình. Đồng chí thủ tướng Phạm Văn Đồng cũng đến với chúng tôi. Bác hỏi thăm từng người một và mời chúng tôi ăn hoa quả. Bác nói:

- Các chú thấy có lạnh không?
- Thưa Bác, không ạ.

Đối với tôi, tháng Giêng ở Việt Nam quả là không lạnh. Bác nói:

- Không lạnh, nhưng rất nguy hiểm.

Nói xong, Bác cởi chiếc khăn quàng của Bác và quàng cho đồng chí Mác Dô-Phơ-rin, Chủ tịch Ủy ban Việt nam, hôm ấy đang húng hắng ho. Cử chỉ ấy làm chúng tôi ai nấy đều cảm động, thể hiện những tình cảm của một người cha đối với những đứa con từ phương xa về.

Chúng tôi sung sướng báo cáo với Người về phong trào đoàn kết ủng hộ Việt Nam Cộng hòa Dân chủ Đức và trao tặng Bác những món quà của nhân dân nước chúng tôi gửi biểu Bác, điều rất lạ là sau 37 năm trời – kể từ năm Bác qua hoạt động bên nước

chúng tôi – Bác vẫn nói tiếng Đức một cách chính xác. Người lắng nghe, hỏi han, tỏ ý hài lòng và nói:

- Ngày nay, nhân dân nước Cộng hòa Dân chủ Đức là người thừa kế vinh quang của Mác và Ăng- ghen. Đó là một niềm vinh dự lớn cũng là một nghĩa vụ lớn. Trong lúc này, thắm nhuần tinh thần quốc tế vô sản theo tư tưởng của Mác càng vô cùng cần thiết. Qua những lời dạy của Người, tôi thấy các chân lý lớn của thời đại được diễn đạt trong những lời giản dị và hàm súc. Điều nổi bật là Người luôn luôn coi cách mạng Việt Nam là một bộ phận của cách mạng thế giới, luôn luôn hướng về lợi ích của cách mạng thế giới để lãnh đạo thắng lợi cuộc cách mạng của dân tộc mình. Ở Bác tỏa ra ánh sáng của một con người vĩ đại, với tất cả chiều sâu và chiều rộng, mà cũng thật thân thiết, dễ gần, Trong khi viết những dòng này, mắt tôi thỉnh thoảng lại hướng về chân dung Bác mà chính Người đã ký tặng trong lần gặp ấy. Và bên tai tôi lại văng vẳng những tiếng hô Hồ, Hồ, Hồ Chí Minh của của thanh niên khắp năm châu trong những ngày Đại hội liên hoan vừa qua ở Béc-lin. Phải chăng, tên Người đã trở thành khái niệm để kêu gọi tình đoàn kết chống chủ nghĩa đế quốc, vì hòa bình và hữu nghị. Tự lòng tôi, tôi cũng xin tên Người để có thêm sức mạnh mà tiếp tục chiến đấu. Và tôi xin nói thêm rằng: Bác là tượng trưng cho dân tộc Việt Nam, một dân tộc rất giàu tình cảm yêu thương mà cũng vô cùng bất khuất. Nghĩ đến Bác Hồ, nghĩ đến Việt Nam, tôi càng thấy phải cống hiến nhiều nữa cho Việt Nam và chính vì vậy mà tôi cảm thấy cuộc đời mình đang sống là có ý nghĩa biết ngần nào!

Qua câu chuyện trên, cho chúng ta thấy được tư tưởng đạo đức cao đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh, Bác luôn giản dị, luôn đặt mình vào đời sống của nhân dân và luôn hết mình quan tâm đến tất cả mọi người. Đồng thời câu chuyện cũng nhắc nhở chúng ta về lòng biết ơn Bác Hồ và trân trọng những giá trị mà Người gây dựng. Bên cạnh đó, Bác Hồ không những là vị lãnh tụ vĩ đại mà còn là người cha thân thiết, gần gũi và quan trọng hơn hết Bác sẽ luôn là biểu tượng sáng ngời của đất nước Việt Nam.

Và chúng ta hãy luôn nhớ đến câu nói:

“Nghĩ đến Việt Nam, nghĩ đến Bác Hồ”

Cuối cùng, em xin kính chúc Ban giám hiệu nhà trường, quý thầy, cô giáo lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, chúc các các bạn học sinh luôn vui tươi, yêu đời và đạt thành tích cao trong học tập.

Câu chuyện trên được trích trong quyển sách “Một giờ với đồng chí Hồ Chí Minh: Trích phát biểu về Chủ tịch Hồ Chí Minh của nhân dân và thanh niên thế giới. – Nhà xuất bản Thanh Niên, năm 1975”

Phần hỏi - đáp

Sau đây, chúng mình có một vài câu hỏi gửi đến các bạn, các bạn chú ý lắng nghe trả lời câu hỏi và nhận quà tặng nhé.

1. Đồng chí Vin-Li Xan-Bao – người kể câu chuyện này được gặp bác Hồ vào năm nào? ở đâu?

Trả lời: Đồng chí Vin-Li Xan-Bao – người kể câu chuyện này được gặp bác Hồ vào Mùa Xuân năm 1969, tại phủ Chủ tịch.

2. Hành động, Bác cởi chiếc khăn quàng của Bác và quàng cho đồng chí Mác Đô-phơ-rin, chủ tịch Ủy ban Việt Nam, hôm ấy đang húng hắng ho, thể hiện điều gì?

Trả lời: Thể hiện sự quan tâm, lo lắng của Bác dành cho mọi người, như tình cảm của một người cha đối với đứa con từ phương xa về.